

วารสารวิชาการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

Journal of Kanchanaburi Rajabhat University

ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2563 ISSN 2286-7589

KRU

ISSN 2286-7589

สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
ที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี Journal of Kanchanaburi Rajabhat University

วารสารวิชาการระดับชาติ ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 รอบที่ 4 พ.ศ. 2563-2567

คณะผู้จัดทำวารสาร

ที่ปรึกษา

ดร.ณรงค์เดช รัตนานนท์เสถียร

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.นิพนธ์ สุขปรดี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ ยกส้าน	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ศาสตราจารย์ ดร.อภิชัย พันธเสน	มหาวิทยาลัยรังสิต
ศาสตราจารย์ชวน เพชรแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.วาณี ชัยวัฒนสิน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะกรรมการบริหารวารสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พณีย์ สุขขาวนา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐธินัย ไค่นุ่นภา
นางสาวลำอางค์ ชูศรี

ฝ่ายจัดการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพงษ์ จรัสโรจนกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทัศน์ กามณี
นางสาวลำอางค์ ชูศรี
นายเรวัตตะ กิจจานุรักษ์
นางปัทมา ชัคตตรัย
นางวันวิสา ไบบัว
นางสาวปติดา บุญอินทร์
นางสาวสุนันทา แก้วสอาด

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี 70 หมู่ 4 ตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี รหัสไปรษณีย์ 71190

บทบรรณาธิการแถลง

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จัดอยู่ในศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 2 (พ.ศ.2563-2567) ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งวารสารวิชาการเล่มนี้เป็นปีที่ 9 ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2563 ภายในเล่มมีบทความรับเชิญ เรื่อง นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษายุคดิจิทัล และบทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการเกษตร เรื่อง การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับวางแผนการผลิต และการตลาดเพื่อพัฒนาเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดจังหวัดราชบุรีสู่การเป็น Smart Farmer นอกจากนี้ยังมีด้านกฎหมาย เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายการกำกับดูแลหอพักขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

กองบรรณาธิการ ขอขอบคุณผู้เขียนบทความทุกท่านที่ส่งบทความมาให้พิจารณาตีพิมพ์และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาบทความทุกท่านที่ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทความให้ถูกต้อง และมีคุณภาพตลอดจนคณะผู้บริหารของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรีที่ให้การสนับสนุนในการจัดทำวารสาร และคณะผู้จัดทำวารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.นิพนธ์ สุขปรดี
บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความรับเชิญ	
นวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษายุคดิจิทัล	178
นิพนธ์ ศุภปรีดี	
บทความวิชาการ	
วิชาชีพ : วิชาชีพของแมลงศัตรูพืช	181
นิตยา วานิกกร และอุมาวดี ศรีเกษตรสรากุล	
บทความวิจัย	
การพัฒนาบทเรียนท้องถิ่นออนไลน์ชุมชนปากแพรก อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี	190
นิรุทธ์ จรเจริญ วิยะดา พลชัย ปรัชญา เหลืองแดง และสุธารักษ์ ภูติโส	
การพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันสำหรับวางแผนการผลิตและการตลาดเพื่อพัฒนาเกษตรกรผู้ปลูก	202
สับปะรดจังหวัดราชบุรีสู่การเป็น Smart Farmer	
ดาราวรรณ ญาณะนันท์ และสถาพร จະນຸ	
โมเดลเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความอยู่ดีมีสุขทางการเงินของเกษตรกร ผู้ปลูกมะม่วงหิมพานต์	217
ในจังหวัดอุดรธานี	
วรพรรณ รัตนทรงธรรม เฉวียง วงศ์จินดา และวิศรา ดวงตาน้อย	
ผลสัมฤทธิ์และผลจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อผ่านเกม	230
ปิยะนุช เทือกเทพ	
การสร้างรูปแบบการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Back to	242
the Board ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	
อนัญญา เอกจัน	
การศึกษาระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่ง	253
ในประเทศไทย	
สาคร สมเสริฐ เกวรินทร์ ฉันทนะสุขศิลป์ วรัญญา มหาจนทการ และพิชญา ตียะรัตนชัย	
การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ละครและเทคนิคการแสดงละคร	267
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี	
สิริวรินทร์ เกรย์	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะของผู้สอบบัญชีภาษีอากรในประเทศไทย	279
ศิริวรรณ พูลเขตกิจ สร้อยเพชร ลิสนิ สุรเดช เล็กแจ้ง สุรีย์ โปษกรนัญ และประเวศ เพ็ญวุฒิกุล	

การบังคับใช้กฎหมายการกำกับดูแลหอพักขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี	293
ศศิวิมล ช่วยดำรงค์ และสมชาย เจริญกิจ	
การบริหารความเสี่ยงแบบบูรณาการที่ส่งผลต่อการเพิ่มมูลค่าของธุรกิจการท่องเที่ยว และกีฬา ในจังหวัดสุพรรณบุรี	305
ศศิพิมพ์มาศ หงส์สมบัติ อิศเรศร์ ไชยะ วันทิตา จะบัง และประนอม พนาเศรษฐเนตร	
การตรวจวัดระดับเสียงในแผนกซักชั้นงานโรงงานซักฟอกย้อมยีนส์จังหวัดสมุทรสาคร	316
ปัญจิปัทธกร บุญพร้อม สุคนธ์ ขาวกริบ และสิทธิพันธุ์ ไชยนันท์	

การศึกษาระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แห่งหนึ่งในประเทศไทย

A STUDY OF THE CONSULTING SYSTEM FOR UNDERGRADUATE STUDENTS IN A PRIVATE HIGHER EDUCATION INSTITUTION IN THAILAND.

สาคร สมเสริฐ¹⁾, เกรรินทร์ ฉันทนะสุขศิลป์²⁾, วารญา มหาจันทการ³⁾, พิชญา ติยะรัตนชัย⁴⁾

^{1),2),3),4)} คณะศิลปศาสตร์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

Sakorn Somsert¹⁾, Kelvarin Chantanasuksilpa²⁾, Waranya Mahajuntakarn³⁾, Pitchaya Tiyyarattanachai⁴⁾

^{1),2),3),4)} Faculty of Liberal Arts, Panyapiwat Institute of Management

Receive : March 23, 2020

Revised: April 10, 2020

Accepted: May 21, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความต้องการขอรับคำปรึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย และ 2) เพื่อศึกษาและสังเคราะห์ระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทยโดยใช้การวิจัยแบบผสม ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณกับการวิจัยเชิงคุณภาพ

โดยการวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 790 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็นทางสถิติ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพมีกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย และการวิเคราะห์จำแนกชนิดข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาพรวมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทยมีความต้องการขอรับคำปรึกษาจากสถาบัน “ระดับต้องการมาก” ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านการฝึกปฏิบัติงาน และด้านการใช้ชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.83 โดยมีความต้องการขอรับคำปรึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงานมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 รองลงมาคือ ด้านวิชาการ และด้านการใช้ชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 และ ร้อยละ 3.67 ตามลำดับ 2) สถาบันมีระบบการให้คำปรึกษาที่มีลักษณะเฉพาะ คือ การให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการฝึกปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาแบบ Work-based Education ที่เน้นการเรียนรู้คู่การปฏิบัติงานจริง และ ระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถาบัน ประกอบด้วย 1. มีระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านการฝึกปฏิบัติงาน และด้านการใช้ชีวิต 2. ผู้ให้คำปรึกษามีความรู้และทักษะการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 3. มีหน่วยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ 4. หน่วยงานทุกหน่วยงานของสถาบันมีภาระงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 5. นำเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมาพัฒนาระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 6. มีพื้นที่และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

7. มีกระบวนการและขั้นตอนการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่กระชับ และ 8. มีระบบการประเมินการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและสะท้อนกลับเพื่อการปรับปรุงแก้ไขที่รวดเร็ว

คำสำคัญ : การให้คำปรึกษา ความต้องการขอรับคำปรึกษา ระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study undergraduate students' needs for consultation in a private higher education institution in Thailand; and 2) to study and synthesize the consulting system for undergraduate students in a private higher education institution in Thailand. This research combined quantitative and qualitative methods.

For the quantitative study, the sample group of 790 undergraduate students was selected using the probability sampling technique. The research tool was a questionnaire. The descriptive statistics employed for the data analysis included percentage, mean, and standard deviation. For the qualitative study, the sample group of 50 undergraduate students was selected using specific sampling. The research tool comprised in-depth interviews. The data were analyzed by means of analytic induction and typological analysis.

The findings revealed that: 1) In overall, the undergraduate students needed consultation at a “very high” level (3.83) in three aspects: academic matter, internship, and livelihood, with the consultation regarding internship at the highest level (3.96), and the consultation regarding academic matter and regarding livelihood at 3.85 and 3.67 respectively; and 2) The higher education institution provided a specific consulting system in accordance with the work-based education, focusing on practical learning and a context-appropriate consulting system that takes into account the following: 1. A consulting system that covered academic matter, internship, and livelihood, 2. Consultants with the knowledge and skills to provide advice to undergraduate students, 3. A higher education institution that provided a consulting department with professionals to provide consultation to undergraduate students, 4. All departments in the higher education institution with the responsibility to provide consultation to undergraduate students, 5. Modern technology to develop the consulting system for undergraduate students, 6. Suitable areas and environments that supported the consultation for undergraduate students, 7. Concise process and procedure of consultation for undergraduate students, and 8. An evaluation system for undergraduate student to immediately reflect and improve the consulting system.

Keywords : Consulting, Need for Consultation, Consulting System for Undergraduate Students.

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้วางแนวการจัดการศึกษาว่าต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542) และพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 ระบุให้สถาบันอุดมศึกษาต้องสร้างเสริมผู้เรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศ ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา (พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562) และเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าวคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาได้มีประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 โดยกำหนดให้หลักสูตรมีการควบคุม การดูแล การให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาปริญญาตรี รวมทั้งให้คณะจัดให้บริการให้คำปรึกษาทางวิชาการ และการใช้ชีวิตแก่นักศึกษาในคณะ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2560)

นอกจากนี้ยังมีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายที่สถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติต่อนักศึกษาโดยให้สถาบันอุดมศึกษาต้องมีระบบที่ทำให้นักศึกษาสามารถได้รับคำแนะนำทั้งด้านความรู้ทางวิชาการและคุณธรรมในการดำเนินชีวิตควบคู่กัน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554)

จะเห็นได้ว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องด้านการอุดมศึกษาดังกล่าวมุ่งหวังให้สถาบันอุดมศึกษาปฏิบัติตามภารกิจหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตบัณฑิต การพัฒนานักศึกษา การบริการวิชาการ และอื่น ๆ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ นักศึกษาหรือผู้เรียนได้สำเร็จการศึกษาตามกำหนด เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติและสังคม

อย่างไรก็ตามแม้สถาบันอุดมศึกษาจะมีกฎหมาย มาตรฐาน หรือแนวปฏิบัติด้านการศึกษาอันเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ต่างๆให้แก่ นักศึกษาในช่วงชีวิตที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่ก็ยังปรากฏว่าการศึกษาดูมศึกษาไทยยังคงมีปัญหาที่รับรู้ได้โดยทั่วไป อาทิ ปัญหาบัณฑิตตกงาน ปัญหานักศึกษาลาออกกลางคัน ปัญหาอันเนื่องมาจากการฝึกงาน ปัญหาการใช้ชีวิต ปัญหาส่วนตัวและสังคม ซึ่งปัญหาที่กล่าวมาชี้ชวนให้เราตั้งข้อสังเกตว่าระบบการศึกษา หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างที่นักศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องมาช่วยกันพัฒนาระบบการศึกษาให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน อย่างน้อยที่สุดในมหาวิทยาลัยควรมีระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพ สิ่งนี้จะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาเรียนรู้และใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยอย่างมีความสุข จนสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเป็นที่มาของงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการขอรับคำปรึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย

2. เพื่อศึกษาและสังเคราะห์ระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้ดำเนินการศึกษาความต้องการขอรับคำปรึกษาของนักศึกษารวมทั้งศึกษาและสังเคราะห์ระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศไทย โดยกลุ่มประชากร คือนักศึกษา ผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา โดยมีทั้งกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีทุกคณะ จำนวน 790 คน และกลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา และนักศึกษา รวมจำนวน 30 คน งานวิจัยนี้มีระยะเวลาการดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม-ธันวาคม 2562 รวม 9 เดือน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีหลักการพื้นฐาน คือ (1) การวิจัยหนึ่งช่วยสนับสนุนอีกการวิจัยหนึ่ง กล่าวคือ การวิจัยเชิงปริมาณช่วยให้เห็น “ภาพรวม” ของหน่วยที่ศึกษาซึ่งผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ค่อนข้างไม่ซับซ้อน (simple) หรือข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลขจากหน่วยศึกษาหรือกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดใหญ่ (2) การวิจัยเชิงคุณภาพช่วยให้เห็น “รายละเอียดเฉพาะ” ของหน่วยที่ศึกษา ซึ่งผู้วิจัยจะใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ละเอียดซับซ้อนหรือข้อมูลเกี่ยวกับการตีความของหน่วยศึกษาหรือกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้มี 2 วิธี คือ การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ

โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล (ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพ) จากผู้บริหารระดับสูงของสถาบัน จากนั้นกระจายและเก็บรวบรวมแบบสอบถามกับนักศึกษา จำนวน 790 ชุด

การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยประสานกับฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจการนักศึกษา ฝ่ายที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพ นักศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยสามารถทำการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 30 คน ซึ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพนั้นนอกจากผู้วิจัยจะจดบันทึกแล้ว ยังมีการบันทึกเสียงรายละเอียดระหว่างการสัมภาษณ์หรือสนทนาอีกด้วย

การสนทนากลุ่ม (focus group) ภายหลังที่มีการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถาม และการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้ว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและข้อสรุปที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ต่อมาผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่ม (focus group) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักที่ผู้วิจัยได้เคย

สัมภาษณ์เชิงลึกโดยจะคัดเลือกตามจำนวนที่เหมาะสม และเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลผ่านการสนทนากลุ่ม ได้เป็นอย่างดีจำนวน 6 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีการวิเคราะห์ข้อมูล 2 แบบ คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ กระบวนการจัดการข้อมูลเพื่อยืนยันความถูกต้องของหลักการบางอย่างด้วยหลักฐานที่เป็นตัวเลขทางสถิติ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ กระบวนการจัดการข้อมูลเพื่อทำให้ข้อมูลมีความหมายขึ้นมา เป็นการตีความและเป็นการหาคำอธิบายเชิงทฤษฎีขึ้นมาจากข้อมูล (ชาย โพธิ์สิตา, 2550) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 2 รูปแบบ คือ การวิเคราะห์แบบอุปนัย (Analytic Induction) และการวิเคราะห์โดยการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ซึ่งมีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

1. ความต้องการขอรับคำปรึกษาของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย

1.1 ความ ต้องการ ขอ รับ คำ ปรึกษา ของนักศึกษาในภาพรวม

โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทยมีความต้องการขอรับคำปรึกษา “ระดับต้องการมาก” ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านการฝึกปฏิบัติงาน และด้านการใช้ชีวิต คิดเป็น

ค่าเฉลี่ย 3.83 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ มีความต้องการขอรับคำปรึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงานมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 รองลงมา คือ ด้านวิชาการ และด้านการใช้ชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 และค่าเฉลี่ย 3.67 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของความต้องการในแต่ละด้านพบว่า

1.2 ความ ต้องการ ขอ รับ คำ ปรึกษา ของนักศึกษาด้านวิชาการ

นักศึกษามีความต้องการขอรับคำปรึกษาด้านวิชาการ “ระดับต้องการมาก” คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความต้องการขอรับคำปรึกษา “ระดับต้องการมากที่สุด” เกี่ยวกับแนวทางหรือเทคนิคการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมา คือ การสำเร็จการศึกษา/การรับปริญญาบัตรมีค่าเฉลี่ย 4.16 ส่วนความต้องการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการลาออก/การพ้นสภาพนักศึกษาเป็นความต้องการขอรับคำปรึกษา “ระดับต้องการปานกลาง” คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.99 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.3 ความ ต้องการ ขอ รับ คำ ปรึกษา ของนักศึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงาน

นักศึกษามีความต้องการขอรับคำปรึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงาน “ระดับต้องการมาก” คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความต้องการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกสถานที่หรือสถานประกอบการในการฝึกปฏิบัติงาน และอาชีพภายหลังสำเร็จการศึกษา “ระดับต้องการมากที่สุด” คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.22 รองลงมา คือ วิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ ของการฝึกปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 4.16 ส่วนความต้องการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาเชิงข้อสวที่เกิดขึ้นในสถานที่ฝึกปฏิบัติงาน เป็นความต้องการขอรับคำปรึกษา “ระดับ

ต้องการปานกลาง” คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.25 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด

1.4 ความต้องการขอรับคำปรึกษาของนักศึกษาด้านการใช้ชีวิต

นักศึกษามีความต้องการขอรับคำปรึกษาด้านการใช้ชีวิต “ระดับต้องการมาก” คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.67 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความต้องการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับการวางแผนและกำหนดเป้าหมายชีวิต “ระดับต้องการมาก” คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมา คือ การทำงานพิเศษ (Part time) เพื่อหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ย 3.99 ส่วนความต้องการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว เป็นความต้องการขอรับคำปรึกษา “ระดับต้องการปานกลาง” คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.19 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. การศึกษาและสังเคราะห์ระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย

สถาบันมีระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะ คือ การให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการฝึกปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาแบบ Work-based Education เน้นการเรียนรู้คู่การปฏิบัติจริงโดยมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

2.1 บริบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทย เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการสนับสนุนทุนในการก่อตั้งจากองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่ของประเทศไทยซึ่งมีการจัดการศึกษาแบบ Work-based Education (WBE) ที่ไม่ได้มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านวิชาการในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว แต่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถานประกอบการหรือพื้นที่แห่งการทำงานควบคู่

กันไปหรือที่เรียกว่า “เรียนรู้คู่ปฏิบัติ” บริบทการจัดการศึกษาดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาต้องเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตที่หลากหลายมิติซึ่งมีความยากและซับซ้อนไม่ว่าจะเป็นมิติแห่งการเรียนรู้ทางวิชาการ การฝึกปฏิบัติงาน และการใช้ชีวิตที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทำให้ระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาของสถาบันมีลักษณะเฉพาะ

2.2 แนวคิดและนโยบายเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีแนวคิดและนโยบายเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาภายใต้หลักของการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างอาจารย์ บุคลากรกับนักศึกษาด้วยการมีระบบการดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิดที่เรียกว่า Teacher Student Relation (TSR)

2.3 โครงสร้างและพัฒนาการของการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

ในช่วงแรกของการก่อตั้งสถาบันการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นหนึ่งในภาระงานของอาจารย์ประจำที่สังกัดคณะวิชาและสำนักวิชา โดยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาที่ครอบคลุมทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ การฝึกงาน กิจกรรม และอื่น ๆ ซึ่งดำเนินงานภายใต้การกำกับดูแลของรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เมื่อสถาบันมีการขยายตัวและนักศึกษาต้องฝึกงานในสถานประกอบการมากยิ่งขึ้นบทบาทการให้คำปรึกษาได้กระจายไปสู่ผู้ที่ไม่ได้มีตำแหน่งอาจารย์ ได้แก่ บุคลากรที่อยู่ในสังกัดสำนักพัฒนานักศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดูแลให้คำปรึกษาด้านการฝึกงานของนักศึกษาโดยเฉพาะ และเมื่อสถาบันเติบโตและมีการเปิดคณะวิชาและหลักสูตรใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นสถาบันตั้งหน่วยงานและบุคลากรที่ดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงานประจำอยู่ในคณะ

วิชาต่าง ๆ เรียกว่า “ศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา” ขึ้นตรงต่อรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ปัจจุบันสถาบันมีระบบการให้คำปรึกษา 2 ระบบใหญ่ๆ คือ 1) อาจารย์ที่ปรึกษามีภาระหน้าที่ในการดูแลให้คำปรึกษานักศึกษาด้านวิชาการ ด้านบริการและพัฒนาการศึกษา และด้านประสานงานและอื่น ๆ และ 2) ศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษามีภาระหน้าที่ในการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงานโดยเฉพาะรวมถึงด้านอื่น ๆ นอกจากนี้บุคลากรในหน่วยงานสนับสนุนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับนักศึกษายังได้ปฏิบัติหน้าที่การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาแม้ว่าจะไม่มีการกำหนดไว้ในภาระงานอย่างชัดเจน

2.4 หน่วยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีหน่วยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 2 ประเภท คือ หน่วยหลัก และหน่วยสนับสนุน กล่าวคือ หน่วยหลัก หมายถึง หน่วยที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยที่สถาบันมีการระบุให้มีบทบาทหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาอย่างเป็นทางการในรูปแบบประกาศหรือคำสั่ง ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาและศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา ซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการให้คำปรึกษาประจำศูนย์นี้คือ “พี่เลี้ยง” ส่วนหน่วยสนับสนุน หมายถึงหน่วยที่ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยที่สถาบันไม่มีการระบุบทบาทหน้าที่การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาอย่างเป็นทางการแต่เป็นลักษณะเป็นการบริการหรือให้คำแนะนำแก่นักศึกษา เช่น สำนักพัฒนานักศึกษา สำนักกิจการนักศึกษา สำนักส่งเสริมวิชาการ สำนักส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม งานกองทุนชีวิตเพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

2.5 บทบาทของผู้ให้คำปรึกษานักศึกษา

ผู้ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาของสถาบัน ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา พี่เลี้ยง และบุคลากรของหน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญ คือ การรับฟัง การให้ข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำ การให้คำแนะนำ การประสานงาน และการติดตามผล

2.6 คู่มือหรือสารสนเทศการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาที่ทุกคณะวิชาต่างๆ ใช้ร่วมกัน และมีคู่มือศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษาของคณะกรรมการจัดการธุรกิจอาหาร ส่วนคณะวิชาอื่น ๆ แม้จะไม่มีการจัดทำเป็นคู่มือในลักษณะดังกล่าว แต่ทุกคณะได้มีแนวทางการให้คำปรึกษาดังกล่าวแก่นักศึกษาในรูปแบบของเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติต่าง ๆ ในการฝึกปฏิบัติงาน

2.7 ห้องหรือสถานที่สำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันไม่มีห้องหรือสถานที่สำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยเฉพาะ สำหรับการให้คำปรึกษาแต่ละครั้งผู้ให้คำปรึกษาและนักศึกษาจะเลือกใช้ห้องหรือสถานที่สำหรับการปรึกษตามความเหมาะสม เช่น โต๊ะทำงาน พื้นที่ส่วนกลางหรือห้องประชุมย่อยในคณะหรือสำนัก ห้องประชุมหรือห้องเรียน หรือบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ภายในสถาบัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเด็นหรือลักษณะของเรื่องที่ปรึกษาเป็นสำคัญ กล่าวคือ หากเป็นประเด็นทั่วไปที่ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวหรือเป็นความลับก็จะทำการปรึกษابริเวณโต๊ะทำงาน หรือพื้นที่สาธารณะ แต่หากเป็นประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวหรือเป็นความลับผู้ให้คำปรึกษาจะนัดหมายให้นักศึกษาพบตามความเหมาะสม บางกรณีผู้ให้คำปรึกษาอาจจองห้องประชุมย่อยเพื่อให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นการเฉพาะได้

2.8 กระบวนการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

กระบวนการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่มีอยู่เป็นรูปธรรม มี 2 กระบวนการ คือ 1) กระบวนการให้คำปรึกษาของอาจารย์ที่ปรึกษา

ประกอบด้วย แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา วางแผนการให้คำปรึกษา ประชาสัมพันธ์ช่องทางและตารางเวลาการให้คำปรึกษา ดำเนินการให้คำปรึกษาและประเมินและสรุปผลการให้คำปรึกษา 2) กระบวนการให้คำปรึกษาของศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา ประกอบด้วย จัดทำข้อมูลนักศึกษาลงฝึกปฏิบัติงาน จัดทำแผนการฝึกปฏิบัติงาน ตรวจสอบนักศึกษากับสถานประกอบการ จัดทำแผนออกตรวจเยี่ยมนักศึกษา ตรวจเยี่ยมนักศึกษาฝึกปฏิบัติงาน จัดการนำเสนอหลังฝึกปฏิบัติงาน และส่งคะแนนฝึกปฏิบัติงาน และประมวลผลการฝึกปฏิบัติงานประจำปีภาคเรียน

2.9 กิจกรรมด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีกิจกรรมด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ดังนี้ กิจกรรมพบอาจารย์ที่ปรึกษา กิจกรรม Homeroom กิจกรรม Student Care Challenge กิจกรรมอบรมเตรียมความพร้อมก่อนฝึกปฏิบัติงาน กิจกรรมตรวจเยี่ยมนักศึกษาฝึกปฏิบัติงาน กิจกรรม Job Matching และกิจกรรมอื่น ๆ

2.10 รูปแบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 2 แบบใหญ่ ๆ คือ การให้คำปรึกษาโดยตรง และการให้คำปรึกษาผ่านเทคโนโลยีการสื่อสาร ได้แก่ การให้คำปรึกษาผ่านโทรศัพท์ อีเมล และเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีทั้งการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม

2.11 การประเมินผลการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีการประเมินการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 2 ระบบใหญ่ ๆ คือ การประเมินอาจารย์ที่ปรึกษา และการประเมินการจัดกิจกรรมและการจัดบริการแก่นักศึกษา โดยสถาบันมีระบบการประเมินการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาชัดเจนที่สุด คือ การประเมินอาจารย์ที่ปรึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

การกำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาและผลการประเมินดังกล่าวได้ กลายเป็นผลงานของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ถูกวัดและประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีของอาจารย์คนนั้น ๆ ส่วนการประเมินด้านการจัดกิจกรรมและการจัดบริการแก่นักศึกษาที่ครอบคลุมการประเมินด้านการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษานั้น ผลการประเมินที่แสดงออกมาเป็นภาพรวม ๆ ที่ไม่อาจจะระบุอย่างเฉพาะเจาะจงได้

2.12 การสะท้อนกลับที่มีต่อการปรับปรุงและพัฒนาระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันมีข้อมูลสะท้อนกลับที่นำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพคือข้อมูลสะท้อนกลับ การประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นรายบุคคล ส่วนข้อมูลสะท้อนกลับด้านการจัดกิจกรรมและการจัดบริการแก่นักศึกษานั้นเป็นข้อมูลสะท้อนกลับในภาพรวม ๆ เท่านั้น

2.13 ระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถาบัน

จากการวิจัยพบว่า สถาบันมีจัดการศึกษาแบบ Work-based Education (WBE) ที่ไม่ได้มุ่งเน้นการเรียนรู้ด้านวิชาการในห้องเรียนเพียงอย่างเดียว แต่ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงในสถานประกอบการหรือพื้นที่แห่งการทำงานควบคู่กันไปด้วย ดังที่เรียกว่า “เรียนรู้คู่ปฏิบัติ” บริบทการจัดการศึกษาเช่นนี้ส่งผลให้นักศึกษาต้องเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิตอย่างหลากหลายมิติซึ่งมีความยากและซับซ้อนไม่ว่าจะเป็นมิติแห่งการเรียนรู้ทางวิชาการ การฝึกปฏิบัติงาน และการใช้ชีวิตซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ดังนั้น เพื่อให้สามารถจัดการกับสิ่งดังกล่าวได้สถาบันควรมีระบบให้

คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถาบัน ดังนี้

1) มีระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านการฝึกปฏิบัติงาน และด้านการใช้ชีวิต

การที่นักศึกษาจะก้าวสู่ความสำเร็จทางการศึกษาภายใต้การจัดการศึกษาแบบ Work-based Education (WBE) การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาแบบเดิมที่พึ่งพาระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งเน้นการให้คำปรึกษาด้านวิชาการเป็นหลักแต่อาจเน้นด้านอื่นน้อยอาจไม่เพียงพอและสอดคล้องกับสิ่งที่นักศึกษาได้เผชิญอยู่เพื่อให้การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาสมบูรณ์ยิ่งขึ้นสถาบันควรมีระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านการฝึกปฏิบัติงาน และด้านการใช้ชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาต่อ ยอดระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพที่มีการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล และนักศึกษาสามารถสะท้อนการให้คำปรึกษาแก่ผู้ให้คำปรึกษาได้โดยทันทีผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนากระบวนการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ นอกจากนี้สถาบันควรเพิ่มระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้านการใช้ชีวิตที่ครอบคลุมเรื่องสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ และสังคม ทั้งนี้เพื่อให้ให้นักศึกษาได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำได้อย่างครบถ้วนครอบคลุมชีวิตทุกมิติของนักศึกษา

2) ผู้ให้คำปรึกษามีความรู้และทักษะการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

เพื่อให้การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นไปตามหลักการและวิธีการที่ถูกต้อง สถาบันควรมีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะ

ด้านการให้คำปรึกษาแก่ผู้ให้คำปรึกษา โดยในเบื้องต้นเป็นการให้ความรู้และทักษะพื้นฐานของการให้คำปรึกษาโดยกำหนดให้อาจารย์ที่ปรึกษา พี่เลี้ยง และบุคลากรที่คณะวิชาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาเข้าอบรม เพื่อรับมือกับการให้คำปรึกษาในประเด็นปัญหาการให้คำปรึกษาทั่วไปและไม่ซับซ้อน เช่น ข้อมูลด้านกฎเกณฑ์ ประกาศ หรือระเบียบต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ที่จำเป็นต่อนักศึกษา ปรึกษาแนะนำในการปรับตัวในการเรียน การฝึกงาน และการใช้ชีวิตโดยทั่ว ๆ ไป นอกจากนี้สถาบันควรมีการให้ความรู้และทักษะขั้นสูงของการให้คำปรึกษาสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา และพี่เลี้ยง เพราะผู้ให้คำปรึกษา 2 กลุ่มนี้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนักศึกษาโดยตรงและต่อเนื่อง ทั้งนี้ก็เพื่อรับมือกับประเด็นปัญหาการให้คำปรึกษาที่เฉพาะและซับซ้อนยิ่งขึ้น เช่น ปัญหาชีวิตในภาวะวิกฤต การจัดการความเครียด และภาวะซึมเศร้า เป็นต้น

3) มีหน่วยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ

นักศึกษาจำนวนไม่น้อยต้องการให้สถาบันมีหน่วยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิตเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความเครียด และภาวะซึมเศร้าของนักศึกษาโดยเฉพาะเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาดังกล่าว สถาบันควรมีผู้เชี่ยวชาญสำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษากรณีที่พบว่านักศึกษามีปัญหาด้านชีวิตและสุขภาพจิตอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตามหน่วยให้คำปรึกษานี้สถาบันอาจกำหนดโครงสร้างตามความเหมาะสม โดยมีความเป็นไปได้ 3 รูปแบบคือ

(1) หน่วยที่มีภารกิจด้านการให้คำปรึกษาเฉพาะทางและมีผู้เชี่ยวชาญประจำ โดยหน่วยนี้มีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการให้คำปรึกษาทางจิตโดยตรง ในแง่ของโครงสร้างอาจตั้งเป็น

หน่วยงานใหม่ หรือเพิ่มส่วนงานในหน่วยงานที่มีอยู่แล้วเป็นผู้กำกับดูแล เช่น สำนักกิจการนักศึกษา สำนักพัฒนานักศึกษา ศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา เป็นต้น

(2) หน่วยที่มีภารกิจด้านการประสานงานด้านการให้คำปรึกษา โดยหน่วยนี้มีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการประสานงานกับหน่วยงานหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกกรณีมีเหตุต้องให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาเป็นครั้งคราวไป ในแง่ของโครงสร้างอาจไม่จำเป็นต้องตั้งเป็นหน่วยงานใหม่แต่ให้เพิ่มส่วนงานในหน่วยงานที่มีอยู่แล้วเป็นผู้กำกับดูแล เช่น สำนักกิจการนักศึกษา สำนักพัฒนานักศึกษา ศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา เป็นต้น

(3) หน่วยให้คำปรึกษานิรนาม โดยหน่วยนี้ไม่ได้อยู่ภายใต้โครงสร้างของสถาบัน แต่สถาบันเป็นผู้ทำสัญญาว่าจ้างเพื่อการเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาโดยเฉพาะ นักศึกษาที่ประสงค์จะขอคำปรึกษาที่ต้องการเก็บเป็นความลับสามารถเข้ามาใช้บริการขอคำปรึกษาได้โดยไม่จำเป็นต้องระบุข้อมูลส่วนตัว และไม่ได้รู้จักกับผู้เชี่ยวชาญในฐานะผู้ให้คำปรึกษาเป็นการส่วนตัวด้วยเช่นกัน

4) ทุกหน่วยงานของสถาบันกำหนดให้มีภาระงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

ด้วยสถาบันมีแนวคิดนโยบายในการดูแลอย่างใกล้ชิด ที่เรียกว่า Teacher Student Relation (TSR) และจากการศึกษาพบว่า ผู้ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาของสถาบันไม่ได้มีเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา พี่เลี้ยง และครูฝึกปฏิบัติงานเท่านั้น บุคลากรของหน่วยงานต่างๆ ของสถาบันมีโอกาสนำคำปรึกษาแก่นักศึกษา ดังนั้น เพื่อให้งานให้คำปรึกษามีความชัดเจนและสอดคล้องกับแนวคิด TSR ดังกล่าว สถาบันควรกำหนดให้หน่วยงานมีภาระงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาพร้อมทั้งมีการวัด

และประเมินผลอย่างชัดเจนและเหมาะสมกับธรรมชาติของหน่วยงานนั้นๆ ทั้งนี้เพื่อให้อาจารย์และบุคลากรของทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาอย่างใกล้ชิดและเป็นรูปธรรม

5) นำเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

นักศึกษาจำนวนมากมีการปรึกษากับผู้ให้คำปรึกษาผ่านเทคโนโลยีการสื่อสาร เพื่อให้การปรึกษาแก่นักศึกษามีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับแบบการใช้ชีวิตของนักศึกษาในปัจจุบัน สถาบันอาจพัฒนาเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมาพัฒนาระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เช่น ระบบฐานข้อมูลการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาขนาดใหญ่ (big data) แอปพลิเคชันการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา เป็นต้น ซึ่งเป็นประโยชน์ทั้งในแง่ของการเรียกใช้ข้อมูลและสารสนเทศได้อย่างรวดเร็ว ความถูกต้องแม่นยำ สามารถลดขั้นตอนต่าง ๆ ของการให้คำปรึกษารวมทั้งประหยัดงบประมาณอีกด้วย

6) มีพื้นที่และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

สถาบันไม่ได้กำหนดพื้นที่สำหรับการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยเฉพาะอีกทั้งห้องหรือสถานที่ใช้งานของสถาบันก็มีจำกัดทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาด้อยลงได้ ดังนั้น สถาบันควรเพิ่มพื้นที่และพัฒนาสีงแวดล้อมที่เอื้อต่อการให้คำปรึกษา โดยเพิ่มห้องหรือพื้นที่ที่สามารถให้คำปรึกษาหรือสนทนาระหว่างกันได้ พร้อม ๆ กับการพัฒนาสีงแวดล้อม หรือภูมิทัศน์ภายในสถาบันให้เหมาะสมต่อการให้คำปรึกษา เช่น เพิ่มพื้นที่สีเขียว การมีห้องหรือมุมสำหรับผ่อนคลาย หรือการพักผ่อน เป็นต้น

7) มีกระบวนการและขั้นตอนการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่กระชับ

สถาบันมีกระบวนการและขั้นตอนการให้คำปรึกษาที่ค่อนข้างยืดหยุ่นและใช้เวลาค่อนข้างนาน ไม่ว่าจะเป็นการขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และการขอคำปรึกษาจากพี่เลี้ยงศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา เพื่อให้การให้คำปรึกษา มีความรวดเร็วเท่าทันต่อปัญหาและความต้องการของนักศึกษา สถาบันควรมีกระบวนการและขั้นตอนการให้คำปรึกษาที่สั้น กระชับ และทราบผลการให้คำปรึกษาได้ทันที หรือใช้เวลาน้อยที่สุด ด้วยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการระบบการให้คำปรึกษาและประสานความร่วมมือด้านการให้คำปรึกษากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

8) มีระบบการประเมินการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและสะท้อนกลับเพื่อการปรับปรุงแก้ไขที่รวดเร็ว

นักศึกษาประเมินอาจารย์ที่ปรึกษาในช่วงปลายภาคการศึกษา โดยภายใน 1 ปีการศึกษา อาจารย์ได้รับการประเมิน 2 ครั้ง ส่วนการประเมินศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพนักศึกษา ภายใน 1 ปีการศึกษาได้รับการประเมินเพียง 1 ครั้ง และในส่วนของการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยบุคลากรหน่วยงานอื่น ๆ ไม่พบว่ามีประเมินจากนักศึกษา ข้อเท็จจริงดังกล่าวส่งผลให้ผู้ให้คำปรึกษาได้รับผลการประเมินล่าช้าหรือไม่ได้รับผลการประเมินเลย เมื่อเป็นดังนี้ผู้ให้คำปรึกษาจะไม่อาจทราบได้ว่าการให้คำปรึกษาของตนส่งผลอย่างไรต่อนักศึกษามีจุดที่ควรแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาอย่างไร ดังนั้นสถาบันควรมีระบบการประเมินการให้คำปรึกษาและสะท้อนกลับเพื่อการปรับปรุงแก้ไขที่รวดเร็ว ด้วยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาปรับใช้กับระบบการประเมินนี้ด้วย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลวิจัยสรุปได้ว่า 1) ภาพรวมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศไทยมีความต้องการขอรับคำปรึกษาจากสถาบัน “ระดับต้องการมาก” ครอบคลุม 3 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านการฝึกปฏิบัติงาน และด้านการใช้ชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.83 โดยมีความต้องการขอรับคำปรึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงานมากที่สุดคิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.96 รองลงมาคือ ด้านวิชาการ และด้านการใช้ชีวิต คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.85 และ ร้อยละ 3.67 ตามลำดับ 2) สถาบันมีระบบการให้คำปรึกษาที่มีลักษณะเฉพาะ คือ การให้คำปรึกษาด้านวิชาการ และการฝึกปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาแบบ Work-based Education ที่เน้นการเรียนรู้ คู่การปฏิบัติจริง และ ระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทของสถาบัน ประกอบด้วย 1) มีระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านการฝึกปฏิบัติงาน และด้านการใช้ชีวิต 2) ผู้ให้คำปรึกษามีความรู้และทักษะการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 3) มีหน่วยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ 4) หน่วยงานทุกหน่วยงานของสถาบันมีภาระงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 5) นำเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมาพัฒนาระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 6) มีพื้นที่และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา 7) มีกระบวนการและขั้นตอนการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่กระชับ และ 8) มีระบบการประเมินการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาและสะท้อนกลับเพื่อการปรับปรุงแก้ไขที่รวดเร็ว

จากผลการวิจัยที่ว่าสถาบัน ควรมีระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่ควรครอบคลุมด้านวิชาการ ด้านการฝึกปฏิบัติงาน และด้านการใช้ชีวิตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการจัดการศึกษาของสถาบัน

รวมทั้งผลการวิจัยที่ระบุให้หน่วยงานของสถาบัน มีภาระงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับระบบให้คำปรึกษา ในสหราชอาณาจักร (Europa Commision, 2018) ที่ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องมีการ ดำเนินงานหรือจัดตั้งหน่วยงานในที่ตั้งเพื่อช่วยพัฒนา ศักยภาพของนักศึกษาทั้งในด้านวิชาการ ด้านส่วนตัว และด้านวิชาชีพ ซึ่งสะท้อนว่าการให้คำปรึกษา แก่นักศึกษาไม่ได้มีประเด็นการให้คำปรึกษา เพียงประเด็นเดียวแต่มีหลายประเด็นครอบคลุม การใช้ชีวิตของนักศึกษาในทุกมิติ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ภาพรวมของนักศึกษา ที่ต้องการขอรับคำปรึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงาน มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวิชาการ และด้านการใช้ ชีวิต ในขณะที่ผลการศึกษาวิจัยด้านการให้คำปรึกษา ของนักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น อาทิงานของวิสูตร จำเนียร (2543) ได้ศึกษาเรื่องการ ปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการ ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ที่ระบุว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีบทบาทในการให้คำปรึกษา แก่นักศึกษาใน ด้านการศึกษาหรือวิชาการมากที่สุด ได้แก่ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรที่เรียน รองลงมา คือด้านการพัฒนานักศึกษา ได้แก่ การให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการแต่งกาย การให้ผู้ให้คำปรึกษา

ผลการวิจัยดังกล่าวได้สะท้อนถึงความต้องการ ขอรับคำปรึกษาของนักศึกษาด้านวิชาการ และ กิจกรรมการพัฒนาการศึกษา ในขณะที่นักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศไทยต้องการ ขอรับคำปรึกษาด้านการฝึกปฏิบัติงานมากกว่า ด้านอื่นๆ ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นว่าความ ต้องการขอรับคำปรึกษาของนักศึกษาแต่ละสถาบัน มีความแตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของการจัด การศึกษาที่แตกต่างกัน กล่าวคือ การจัดการศึกษา

ในบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เน้นการผลิต นักการศึกษาและนักวิชาการ นักศึกษาย่อมมี ความต้องการขอรับคำปรึกษาด้านการศึกษา หรือด้านวิชาการมากกว่าด้านอื่น ๆ ในขณะที่การจัด การศึกษาในบริบทของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่ง ของประเทศไทยที่เน้นการผลิตแรงงานให้กับภาคธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการซึ่งมีการฝึกปฏิบัติงาน ระหว่างการศึกษา ความต้องการขอรับคำปรึกษา ย่อมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติงานมากกว่าด้านอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ให้คำปรึกษา แก่นักศึกษาควรมีความรู้และทักษะการให้คำปรึกษา แก่นักศึกษาที่ครอบคลุมเรื่องวิชาการ ฝึกปฏิบัติงาน และการใช้ชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้และทักษะ ทางด้านจิตวิทยาการให้คำปรึกษานั้นสอดคล้อง กับงานของสุริชัย แยมทิม (2543) ได้ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาและอุปสรรคของระบบอาจารย์ที่ปรึกษา ว่ามหาวิทยาลัยควรจัดให้มีผู้มีความรู้เรื่องจิตวิทยา การให้คำปรึกษาเพื่อช่วยเหลืออาจารย์ที่ปรึกษา ความสอดคล้องกันดังกล่าวของผลการวิจัยสะท้อน ให้เห็นถึงบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาที่นอกจากจะให้ คำปรึกษาในเรื่องทั่วไปที่อาศัยความรู้และทักษะ การให้คำปรึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว อาจารย์ที่ปรึกษา ยังต้องมีความรู้และทักษะการให้คำปรึกษาเฉพาะด้าน ด้วย โดยเฉพาะด้านจิตวิทยาการให้คำปรึกษา

จากผลการวิจัยที่เสนอให้ทุกหน่วยงาน ของสถาบันมีภาระงานด้านการให้คำปรึกษา แก่นักศึกษาซึ่งคล้ายกับงานของสุริชัย แยมทิม (2543) ที่เสนอว่า ควรระบุให้อาจารย์ทุกคนเป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาทั้งด้านวิชาการและด้านทั่วไปรวมทั้ง กำหนดให้งานการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นหนึ่งใน ภาระงานของอาจารย์ ผลวิจัยที่พบนี้สะท้อนให้เห็น ถึงความสำคัญของการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

ที่อาจารย์และบุคลากรทุกคนควรร่วมกันรับผิดชอบ ในการให้คำปรึกษาไม่ใช่เป็นหน้าที่ของอาจารย์ ที่ปรึกษาแต่เพียงฝ่ายเดียว

ข้อเสนอแนะ

1. สถาบันควรนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาพัฒนา ต่อยอดระบบให้คำปรึกษาแก่นักศึกษารวมทั้งมีระบบ ติดตาม และประเมินผลการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ที่สามารถสะท้อนผลการประเมินและข้อเสนอแนะ ต่าง ๆ กลับมายังหน่วยให้คำปรึกษา ได้แก่ อาจารย์ ที่ปรึกษา พี่เลี้ยง ศูนย์ที่ปรึกษาและพัฒนาอาชีพ นักศึกษา คณะวิชา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่าง รวดเร็ว เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาระบบให้คำปรึกษา อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. สถาบันควรกำหนดให้หน่วยงานทุกหน่วยงาน มีภาระงานด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา และมี หน่วยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญ ในรูปแบบที่เหมาะสม รวมทั้งการเพิ่มความรู้และ พัฒนาทักษะด้านการให้คำปรึกษาแก่ผู้ให้คำปรึกษา ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา พี่เลี้ยง และบุคลากร ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา

3. สถาบันควรเพิ่มพื้นที่และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ที่เอื้อต่อการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาอย่างเพียงพอ

เอกสารอ้างอิง

ชาย โพธิ์สิตา. (2550). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งฯ.

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. (2542, สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 (ตอนที่ 74 ก).

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2562. (2562, เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 136 (ตอนที่ 57 ก).

วิสูตร จำเนียร. (2543). *การปฏิบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับบทบาทในการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา*

ในสถาบันราชภัฏธนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

และเหมาะสม เช่น เพิ่มมุมการพักผ่อนหรือผ่อนคลาย เพิ่มพื้นที่สีเขียว เพิ่มห้องประชุมย่อย เป็นต้น

4. การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาจัดเป็นรูปแบบ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่าง ผู้ให้คำปรึกษาและนักศึกษา ดังนั้น องค์ความรู้ที่เกิดขึ้น จากการวิจัยนี้ไม่ได้มีแค่เพียงเรื่องเกี่ยวกับระบบ การให้คำปรึกษาที่จำกัดอยู่เฉพาะความรู้ด้าน การจัดการศึกษาเพียงเท่านั้น แต่ยังขยายความรู้ ไปสู่ด้านอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคมวิทยา จิตวิทยา สังคม สัมพันธภาพทางสังคม เป็นต้น ระหว่าง กระบวนการวิจัยหากผู้วิจัยมีกรอบคิดในเชิง สหวิทยาการจะช่วยให้ผู้วิจัยมองเห็นปรากฏการณ์ ที่เกิดขึ้นได้หลากหลายและลึกซึ้งยิ่งขึ้น

5. การศึกษาระบบการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา มีความสัมพันธ์กับบริบทของสถาบัน กล่าวคือ ในการศึกษาวิจัยต้องคำนึงถึงบริบทด้านการ จัด การศึกษาที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละสถาบันด้วย เพราะสถาบันการศึกษาแต่ละแห่งมีบริบทหรือสภาวะ แวดล้อมการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลต่อระบบหรือรูปแบบการให้คำปรึกษา ที่แตกต่างกันตามไปด้วย

- สุริชัย แยมทิม. (2543). การปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาจังหวัดสงขลา. วิทยาลัยพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2554). คู่มือการใช้ระบบการให้คำปรึกษาวิชาการระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. ค้นเมื่อ มีนาคม 15, 2562, จาก http://www5.pha.nu.ac.th/attach/files/2011103110212_4333.pdf.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- Europa Commision. (2018). **United Kingdom - Wales Guidance and Counselling in Higher Education**. Retrieved from https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/content/guidance-and-counselling-higher-education-80_en.